Incidentie en gevolgen van acute buikpijn in de huisartsgeneeskunde gebaseerd op een intego analyse

Haio: El Bakkali Mouna , KUL
Promotor: VAN DEN BRUEL Ann , KUL
Praktijkopleider: BERTHELOOT Karen , CASNEUF Veerle , Musch Sigrid , NOBELS Frank , VAN VLEM bruno

Context: Achtergrond: Acute buikpijn is een veelvoorkomende reden voor consultatie in de huisartsenpraktijk, maar er is beperkte informatie beschikbaar over de huidige aanpak van acute buikpijn in de Belgische eerstelijnszorg. Inzicht in trends rond incidentie, diagnostiek, medicatievoorschriften en complicaties kan de eerstelijnszorg verbeteren.

Onderzoeksvraag: Doelstelling: Deze studie onderzoekt veranderingen in de aanpak van acute buikpijn door Vlaamse huisartsen tussen 2007–2009 en 2017–2019 aan de hand van gegevens uit het Intego-register.

Methode: Methode: Een retrospectieve observationele analyse werd uitgevoerd op huisartsregistraties van acute buikpijnepisodes bij volwassenen binnen het Intego-netwerk in Vlaanderen. De incidentie van diagnoses, diagnostische testen, medicatievoorschriften en complicaties werden vergeleken tussen 2007–2009 en 2017–2019.

Resultaten: Resultaten: De totale incidentie van diagnoses gerelateerd aan acute buikpijn steeg significant. Deze stijging werd grotendeels verklaard door een toename van de incidentie van gastro-enteritis en urineweginfecties en kleinere stijgingen in uiteenlopende andere diagnoses. Er werd enkel een significante afname waargenomen bij duodenumulcera. Het gebruik van urinestalen nam toe bij urineweginfecties, maar daalde bij meerdere andere aandoeningen. Er werden enkele opvallende trends in medicatiegebruik vastgesteld. Zo nam het aantal voorschriften voor opioïden toe bij zowel milde als ernstigere aandoeningen. Ook het gebruik van protompompremmers steeg bij de meeste aandoeningen, met uitzondering van duodenumulcera, waarbij juist een significante daling werd gezien. Het voorschrijven van antibiotica vertoonde over het algemeen een dalende of stagnerende trend. Daarnaast nam het voorschrijven van laxativa bij constipatie af. Enkele complicaties traden in 2017–2019 vaker op, maar bleven zeldzaam.

Conclusie: Conclusie: De resultaten tonen verschuivingen in de aanpak van acute buikpijn door Vlaamse huisartsen, met implicaties voor de kwaliteit van zorg, richtlijnontwikkeling en toekomstig onderzoek. Interpretatie moet echter met voorzichtigheid gebeuren wegens methodologische beperkingen. Verdere optimalisatie van registratie en validering van complicaties zijn noodzakelijk.